ISSN 2415-8496
Obraz, 2018. Vol. 3 (29). P 45–52
https://doi.org/10.21272/Obraz.2018.3(29)-45-52

УДК 007 : 304 : 070

КОНТЕНТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ФАКТОЛОГІЧНОГО НАПОВНЕННЯ ТРЕВЕЛОГУ

КРИВКА Елеонора,
здобувач,
Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка С. Дем'янчука, вул. академіка С. Дем'янчука, 4, 33027, Рівне, Україна, e-mail: gorvat.elya@gmail.com.

Мета статті – визначити контентні характеристики фактологічного наповнення тревелогу. З'ясовано, що у тексті тревелогу превалює відтворення фактів дійсності, насамперед, як документальних, статистичних образів, які часто доповнюються візуальними. Доведено, що факти у тревелозі можуть набувати ознак суб'єктивного авторського інтерпретування, а їх групування залежить від контенту. Пояснюється, що принцип документалізму в тексті тревелогу поєднується з авторськими намірами щодо осмислення фактів, а публіцистичне узагальнення сприйнятого фактажу транслюється у вигляді авторських суджень, узагальнень, висновків. Встановлено, що контент тревелогу насичується водночас фактами, документальною образністю, інформативністю, а опрацювання фактологічного наповнення зумовлюється власне авторськими намірами та жанровими особливостями тревелогу.

Ключові слова: *контент, факт, фактологічне наповнення, тревелог.*

THE CHARACTERISTICS OF THE FACTUAL TRAVELOGUE CONTENT

The aim of the article is to determine the content characteristics of the factual content of the travelogue. It has been found out that the reproduction of the real facts, primarily documentary, statistical images, which are often supplemented by visual ones prevail in the text of the travelogue. It is proved that the facts in the travelogue can acquire the characteristics of subjective author's interpretation, and the grouping of the facts depends on the content. It is explained that the principle of documentary in the text of the travelogue is combined with the author's intentions in understanding the facts, and the journalistic generalization of the perceived factual information is transmitted in the form of author's judgments, generalizations, and conclusions. It has been established that the content of the travelogue is saturated at the same time with facts, documentary imagery, informativity, and the processing of factual content is determined by the author's intentions and genre features of the travelogue.

Key words: *content, fact, factual content, travelogue.*

Вступ. Публіцистичні тексти різних періодів свого існування вирізняються суспільною важливістю та актуальністю й мають власне жанрове втілення. Сьогодні публіцистичний текст є об'єктом багатьох журналістикознавчих та літературознавчих досліджень.

Теоретичними проблемами жанрології взагалі, художньо-публіцистичних жанрів зокрема, займалися О. Александров, М. Василенко, В. Галич, В. Здоровега, М.Кім, Л. Кройчик, В. Лизанчук, І. Михайлин, М. Подолян, Д. Прилюк, В. Різун, О. Сніжко, А. Тепляшина, О. Тертичний та ін.

В основі будь-якої класифікації щодо жанрової приналежності є певні характеристики, опираючись на які науковці доводять свої точки зору на проблему. Значимим критерієм будь-якого публіцистичного тексту є документальний факт та його авторська інтерпретація. В українській науці співіснують різні погляди на факт як вагомий складник публіцистичного тексту. В. Здоровега доводить, що в художньо-публіцистичному тексті документальний факт є важливим чинником: «Публіцистика неможлива без простих фактів, ілюстрацій, епізодів. Але публіцистика оперує й

© *Кривка Е., 2018*

художніми образами» [4, с. 75]. В. Шкляр, досліджуючи поетику публіцистичного тексту, визначає функціонально-типологічні особливості факту як змістового елементу і вказує на специфіку публіцистичного відбору цього факту. При цьому науковець наголошує, що «публіцистичний підбір фактів – це творчий акт трансформування предметної реальності в елементи тексту» [12].

Актуальність нашого дослідження виявляється у необхідності виокремлення в публіцистичному тексті найважливіших складників та осмисленні особливості їх представлення. Це зумовлює постійний науковий пошук та засвідчує інтерес до будь-якого публіцистичного тексту.

Спираючись на наукові розвідки О. Александрова [1], В. Галич [3], Л. Кройчика [6] визначаємо текст тревелогу як такий, що належить до дослідницько-образної групи публіцистичних текстів, де важливими є специфічне подання фактів. Більшість науковців-дослідників публіцистики, зокрема В. Здоровега, О. Косюк, І. Михайлин, Д. Прилюк, В. Різун, одним із основних елементів публіцистичного тексту виокремлюють публіцистичний факт, в основі якого художньо-естетичний характер відображення реальності.

Мета дослідження – визначити контентні характеристики фактологічного наповнення тревелогу. Відповідно до мети поставлено основні завдання: проаналізувати особливості подання інформації в публіцистичному тексті; визначити контентні характеристики фактів, інтерпретованих у тревелозі. *Об’єктом* дослідження є тревелог О. Смотрова «Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон».

Методи дослідження. Мета, завдання роботи зумовили комплексне використання таких методів дослідження: бібліографічного, систематизації, феноменологічного. Специфіка бібліографічного методу полягає у змістовому аналізу авторського тексту тревелогу та виявленню у його контексті особливостей світогляду публіциста. Під час відбору, аналізу, обґрунтування фактів реальної дійсності та їх представлення в тревелозі застосовано системний підхід. Особливість застосування феноменологічного методу дослідження полягає в осмисленні особистісних інтенцій публіциста-мандрівника, які відіграють основну роль у відборі та представленні автором фактологічного наповнення.

Результати й обговорення. Матеріалом для написання книги О. Смотрова стала інформація, зібрана автором-мандрівником під час подорожі по Лондону. Варто відзначити, що публіцист у ході відбору фактичного матеріалу вдався до методів спостереження, дослідження документів та будь-яких інших джерел, діалогу з людьми, які зустрічалися дорогою, і, таким чином, представив читачеві оповідь про реальну мандрівку окресленим географічним простором.

Свою розповідь про мандрівку О. Смотров у тревелозі «Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон» ділить на окремі тематичні фрагменти, групує певні факти, означає точні маркери місць, вказує топографічні назви. Подібне змістове наповнення тексту забезпечує можливість читачеві виокремити головне й цікаве зі всього загалу фактичного матеріалу. На такий спосіб організації тексту вказують і назви розділів, і авторські ремарки, які пояснюють чи аргументують подану інформацію. Це чітко простежується, наприклад, у розділі «5. Тематические прогулки по Лондону». Автор пише: «Я же решил скомпоновать материал в данном разделе по темам и интересам, показать историю и современность города через парки и старинные поместья, кино, литературу и театр, детей и животных, олимпийское наследие и русское присутствие. Эти прогулки – скорее не строго размеченные маршруты, а темы для исследований, к которым можно возвращаться снова и снова, дополняя и расширяя их новыми открытиями и познаниями» [10, с. 191]. Подібний принцип побудови розповіді та компонування фактів дає можливість зосередити і спрямувати увагу читача в певне русло, направити його в найцікавіші місця, про які не дізнатися ні зі шкільних підручників, ні з глянцевих

журналів. Ці місця й рекомендований час їх відвідання – статичні та динамічні документальні факти досліджуваного публіцистичного тексту – гаранти реальності зображуваних подій.

Правдивість розповіді публіцист затверджує своїм ім'ям. Автор-мандрівник точно знає цей час, адже він був присутнім, був свідком усього, про що пише, тому намагається детально інформувати читача про подорож, використовуючи точні факти на підтвердження місця й часу. Автор часто чергує короткі та розлогі інформативні описи, у яких деталізує часові проміжки, коли варто відвідувати конкретні місця. Таким чином, у тревелозі «Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон» за допомогою статичних даних часу й місця, а також авторитету самого автора-мандрівника підтверджується документальність – важлива ознака публіцистичного тексту.

Зауважимо, що оповідач не соромиться говорити про свої улюблені місця, ніби нав'язуючи читачеві бажання їх відвідати. Він бере на себе сміливість розмірковувати чи навіть вирішувати за реципієнтів: «Я предполагаю, что у читателей этой книги обязательная программа, скорее всего, уже позади, поэтому гораздо интереснее сосредоточится на произвольной, разорвать шаблоны и открыть для себя что-то новое, проникнуть в лондонскую историю и современность на слой глубже» [10, с. 192]. Такі судження оповідача дозволяють говорити про суб'єктивізм поданих історичних фактів, проте мандрівник бере на себе сміливість відбирати «нешаблонні» історичні дані, піднімає читача на метарівень, подаючи йому відомі документальні факти, наповнені новим змістом щодо лондонської історії. Автор бачить і відчуває, що відбувається довкола, і тому має повне право надавати деякі рекомендації щодо відвідування «мест с относительно свободным доступом и бесплатным или, по крайней мере, недорогим посещением. Лондон, несмотря на свою известную во всём мире дороговизну, предоставляет возможность открывать себя, тратя на это скорее время, интерес и усердие, чем деньги» [10, с. 192]. Надзвичайно важливими тут є спостережливість, уміння його вдивлятись і вдумуватися в навколишнє життя, а також майстерне використання виразних засобів мови, тож найбільше прагне конкретики, наче побоюючись, що в читача може виникнути неточне уявлення про зображувані місця.

Особливу увагу О. Смотров також зосереджує на представленні мандрівникові системи готельних комплексів та будь-якого іншого житла для зупинки. При цьому підкреслює, що в Лондоні можна знайти все – від шикарних семизіркових готелів із апартаментами-пентхаусами до скромних, але затишних пансіонів «bed and breakfast». Детально про це оповідач пише у розділі «3. Лондон для приезжих». У тексті водночас чергуються короткі та розгорнуті описи помешкань, це, у свою чергу, дозволяє читачеві зупинити свій вибір під час подорожі на тих об'єктах, які найбільш зацікавили. Часто бачимо поєднання описів кімнат для зупинки та відпочинку та окремих районів міста, де такі знаходяться: «В туристических районах вокруг вокзалов Паддингтон, Кингс-кросс и Сент-Панкрас двух- и трёхзвёздочные отельчики в «английском» стиле натыканы гуще, чем ходы в муравейнике. Как правило, жильё там весьма низкого качества и малого размера: лёжа на кровати, можно в буквальном смысле упираться головой в одну стену, а ногами – в другую. На полах и узких скрипучих лестницах будут пропитанные духом последней пары столетий ковры, а краны в ванной, скорее всего, окажутся раздельными...» [10, с. 136] або «Интересно для разнообразия найти и традиционные таверны-инны, где жилые комнаты расположены над пабом. Обычно в таких местах на удивление неплохая звукоизоляция благодаря множеству дверей, лестниц и коридорчиков...» [10, с. 137]. Оповідач, у першу чергу, звертає увагу на детальний опис внутрішнього простору приміщення. Також не залишає поза увагою комфортний простір для релаксації, відпочинку й прийому їжі поза кімнатами. Так, автор рекомендує готелі брендів Hoxton і Qbic,

у яких «комнатные номера совмещены с неплохими ресторанами и кафе, а также огромными и уютными пространствами для креатива и релаксации» [10, с. 137]. Усе це засвідчує різний рівень сервісу та, відповідно, різну цінову політику залежно від вибору місця зупинки й району. Мандрівник-оповідач наводить різні інтер’єрні описи, чим засвідчує свою орієнтацію на вибагливого реципієнта із власними вподобаннями. У такій авторській манері викладу інформації відслідковуємо вдале переплетення фактів щодо історичних місць, британських традицій із розлогими та стислими інтер’єрними та екстер’єрними описами.

Такий спосіб інтерпретації фактів автором використовується як для концентрації уваги читача на зовнішніх ознаках описуваного, так і для заглиблення й досягнення внутрішнього змісту. За допомогою такого фактажу автор прагне передати істинність британського характеру, вподобань, способу життя. Хоча точно визначити відповідність світосприймання автора й того, що він описує, важко.

Говорячи про традиції, не можна оминути увагою й факт представлення читачеві кулінарних смаків лондонців: «Разброс лондонской ресторанной культуры широк, как нигде в мире, – от утончённых ресторанов с мишленовскими звёздами (которые обычно находятся за пределами города) до простых уличных забегаловок, в которые тем не менее могут приезжать люди с другого конца Лондона» [10, с. 144]. Водночас, оповідач у тревелозі «Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон» не ставить перед собою завдання стати ресторанним гідом, він лише хоче означити для мандрівників-гурманів характерні риси «нової ресторанної моди» Лондона, тому здебільшого використовує короткі побутові факти. Оскільки текст тревелогу звернений до масового читача, то автор намагається розширити й доповнити знання реципієнта новими фактами, тим самим вплинути на формування його смаку.

Оповідач тут оцінює дійсність прямо і відкрито, виражає думки та інтереси не лише власні, а й соціальної групи, до якої належить. Таким чином, він виконує певну суспільну місію: «Как ни банально это прозвучит, лучшими индикаторами того или иного места будут личные рекомендации тех, кто там уже побывал… Коллективный мозг ошибается крайне редко, но на вкус и цвет товарищей нет, как говорится, поэтому собственный здравый смысл, тонкий нюх и интуиция вам в помощь» [10, с. 145]. Так, стверджуючи чи заперечуючи ті чи інші вподобання оповідач формує певні смаки, і читач відчуває себе задіяним у цьому. Це й забезпечує ефективність впливу тревелогу на реципієнта.

Такі короткі побутові факти дозволяють авторові створити ніби путівник для гурманів, у якому детально описує де, називаючи район міста, вулицю та номер будинку, що і за яку ціну можна посмакувати: французское кафе-кондитерская Maison Bertaux на Грик-стрит (28 Greek Street); кафе с русскими корнями L`Eto на Уордор-стрит (Wardour Street); китайские рестораны Bashan в Сохо (24 Romilly Street), Plum Valley на Джерард-стрит (20 Gerrard Street), New Culture Revolution на окраине района Челси (305 King`s Road); вьетнамский ресторан The House of Ho на Олд-Комптон-стрит; индийские рестораны The Cinnamon Club и Chakra в Ноттинг-хилле; азербайджанский ресторан Baku в Мэйфейре; армянский ресторан Jakobs на Глостер-роуд; русский ресторан MariVanna в Найтсбридже; гавайский ресторанчик Kua`Aina в переулке Foubert`s Place. (Цей перелік можна продовжувати). Як бачимо, інформація доповнюється топонімічними, ономастичними та іншими назвами, що забезпечує представлення цілісної картини. Так тревелог насичується різнотематичною інформацією.

Варто зазначити, що розділ «4. Лондон для гурманов» умовно розділений на дві нерівних частини. Меншу частину (підрозділ «Ресторанные районы Лондона, где и что найти») автор присвячує кухням світу, в іншій частині, яку складають підрозділи «Британская кухня», «Кофе и чай в жизни Лондона», «Лондонские пабы», «Лондонские рынки», описує особливості британської кухні. Відмінним у поданні

матеріалу є й те, що оповідач прискіпливо деталізує, по-перше, звертає увагу на особливі традиції в британській кухні, по-друге, детально описує традиційні страви і називає, де їх найсмачніше готують. Так, наприклад, «хороший выбор рыбных блюд и необычных комбинаций, вроде чёрно-белого сочетания кровяной колбасы (чёрного пудинга) и белых морских гребешков, предлагает ресторан Loch Fyne на рынке Leadenhall Market в Сити» [10, с. 155].

Контрастним Лондон постає у підрозділах «Кофе и чай в жизни Лондона» і «Лондонские пабы». О. Смотров ніби стежить за містом та тим, що у ньому відбувається, протягом тривалого часу і тільки потім описує це зсередини. Так автор заводить окрему розмову про кав'ярні, чайні та паби, які мають в Британії свою історію і своїх поціновувачів. Саме тому через представлення кав'ярень, чайних та пабів за допомогою згрупованих тематично фактів у читача складається повне враження про лондонців: з одного боку аристократичних, витончених, а з іншого – любителів випивки, розваг та розмов. Отже, введення в текст побутових фактів є не забаганкою автора, а продуманим і необхідним способом доведення достовірності поданої інформації.

Щоб показати як Лондон змінюється, автор наводить історичні факти про появу кав'ярень та характеризує їх відвідувачів. Так, читач дізнається, що з 1652 року кав'ярні набували популярності як місця зустрічей та обговорень суспільно-політичних питань, де збиралися люди різних прошарків: «Это был своего рода «теневой» и намного более репрезентативный парламент в прямом смысле слова – место, где говорили, обсуждали и обменивались мнениями» [10, с. 157]. Пізніше на основі таких кав'ярень з'явилися найбільші лондонські фінансові інститути (наприклад, «кофейня Эдварда Ллойда на Тауэр-стрит стала местом заключения сделок по страхованию судов и впоследствии стала лидером мирового морского страхового рынка Lloyd`s of London» [10, с. 158]).

Також автор доводить до читача й історію появи чаю в Лондоні, до того ж наголошує, що чай одразу став напоєм аристократії та купців, а вже згодом поширився серед усього британського суспільства, а Британія стала асоціюватися з чайними традиціями: «Чайные салоны и послеполуденный чай до сих пор является непременным атрибутом английского стиля» [10, с. 160].

Дещо по-іншому фактологічно наповнюється текст підрозділу «Лондонские пабы». Оповідач особливо не заглиблюється в історію появи пабів у Лондоні, лише коротко констатує: «Британская культура пабов известна во всём мире, и её почти невозможно перенести в другую страну» [10, с. 161]. Далі нарисовець, ніби нанизуючи одну історію на іншу, знайомить читачів із величезною кількістю пабів, які можна знайти у місті й передмісті, переповідає історії та популярні британські забави, що пов'язані з походами до пабів, характеризує різні сорти пива, змальовує цікаві інтер'єри та їх оформлення, відзначає затишок і душевність, яка у деяких пабах вирує. Таким чином, говорячи про британську традицію відвідувати паби і проводити в них час, автор не лише подає фактаж, а ще вдається до прямої публіцистичної оцінки: «Паб является для них своего рода нейтральной территорией, где можно, с одной стороны, немного расслабиться, а с другой – по-новому взглянуть на государственные дела и найти новые подходы к ним» [10, с. 170]. Отже, розуміємо, що у тревелозі факти не існують окремо, вони обгрунтовуються, автором доводиться важливість їх відбору й представлення, значимість для читача.

Висновки та перспективи. Важливу функцію в організації тексту тревелогу «Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон» відіграє фактологічне наповнення. Слід відзначити, що факти подаються в тексті у поєднанні з символічними образами та часто доповнюються емоційною оцінкою і глибоким коментарем самого мандрівника. Звідси, важливою ознакою фактологічного наповнення публіцистичного тексту є авторське враження та образна інтерпретація реальної дійсності.

У тревелозі автор вільний у способі організації змісту й побудові сюжету. Це дозволяє йому за допомогою відібраних фактів концентрувати увагу читача то на одному предметі, то на іншому. Однак автор у тревелозі таким способом не лише інформує свого читача, подає новий фактаж, а й передає своє ставлення до дійсності, зацікавлює конкретною історією чи об’єктом, доповнює зміст художніми образами.

Оскільки комунікаційна мета тревелогу, перш за все, – інформаційна, цим зумовлена й різна проблематики, представлена в ньому, – урбаністична, соціально-побутова, освітня, мистецька, культурна, історична, літературна, спортивна тощо, а також різне фактологічне наповнення, що дозволяє у реальному часі говорити про різноманітні проблеми. Узагальнюючи спостереження за лондонцями – їх поведінкою, традиціями, звичаями, захопленнями, автор надає перевагу не лише фактам, а часто доповнює їх образними елементами, враженнями, оцінками, зіставленнями етнічних та національних меншин Лондону та його околиць, що дозволяє виразніше представити британську культуру й лондонців як таких. Отже, відповідно до контенту автор або відображає факти реальної лондонської дійсності, або відбирає, оцінює, аналізує й інтерпретує їх, або у розлогих описах поєднує з авторськими судженнями. Тревелог О. Смотрова насичений фактами, документальною образністю та інформативними повідомленнями, які є результатом творчого освоєння автором конкретного «чужого» простору, лондонського характеру й, відповідно, способу життя лондонців.

Порушена проблема потребує подальших розробок, тому передбачає поглиблене вивчення з метою конкретизації особливостей текстової організації тревелогу.

1. *Александров О. В.* Подорожній нарис : «Пам’ять жанру». Стаття перша : На перетині видів масової комунікації // Діалог : Медіа-студії : зб. наук. пр. Одеса, 2015. – Вип. 20. – С. 7–35.

2. *Волик А. В.* Трансформація поняття публіцистичного образу: від витоків до сьогодення : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 20 березня. 2018 р., Вінниця / Соціальні комунікації та культурологія. – Обухів, 2018. – Т. 8. – С. 33–36. – Режим доступу : https://ukrlogos.in.ua/documents/20_03_2018_256.pdf

3. *Галич В. М.* Олесь Гончар – журналіст, публіцист, редактор: еволюція творчої майстерності : монографія. – К. : Наук. Думка, 2004. – 816 с.

4. *Здоровега В. Й.* Мистецтво публіциста : Літературно-критичний нарис – К. : Рад. письменник, 1966. – 174 с.

5. *Кройчик Л. Е.* Публицистический текст как дискурс // Акценты. Новое в массовой коммуникации. – 2003. – № 3–4 (38–39). – С. 9–12.

6. *Кройчик Л. Е.* Система журналистских жанров // Основы творческой деятельности журналиста: учебн. / ред.-сост. С. Г. Корконосенко. – СПб. : Знание, 2000. – С. 125–168.

7. *Михайленко В. М.* Факт як основа журналістського твору // Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. – 2010. – Вип. 17. – С. 287–295.

8. *Подолян М.* Публіцистика як система жанрів. – К. : Київський ун-т, Інститут журналістики, Центр вільної преси, 1998. – 48 с.

9. *Полєжаєв Ю.* До витоків тревел-журналістики в Україні: література мандрів // Соціальні комунікації. – 2012. – № 4 (12). – С. 109–113.

10. *Смотров А.* Лондон: разрушение стереотипов, или Нетуманный Вавилон. – М. : Изд-во «Э», 2015. – 352 с.

11. *Сніжко О.* Жанрова система публіцистичних текстів // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія : Філологія. Соціальні комунікації. – Вип. 26. – 2011. – С. 237–240.

12. *Шкляр В.* Поетика журналістського тексту (Змістові елементи). – Режим доступу : http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2065.

1. Aleksandrov, O. (2015), “Travel essay: «memory of the genre». The first article. At the intersection of mass communication types”, *Dialoh: Media-studii: Zbirnyk naukovykh prats*, iss. 20, pp. 8–35.

2. Volyk, A. V. (2018), Transformation of the notion of a journalistic image: from the origins to the present, Sotsialni komunikatsii ta kulturolohiia. *Materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi*

konferentsii [Social Communication and Culturology. Proc. Int. Conf.], Vinnytsia, March 20, 2018, Vol. 8, pp. 33–36. – available at: https://ukrlogos.in.ua/documents/20_03_2018_256.pdf

3. Halych, V. M. (2004), *Oles Honchar – zhurnalist, publitsyst, redaktor: evoliutsiia tvorchoi maistornosti* [Oles Honchar – journalist, publicist, editor: evolution of creative skill]: monograph, Nauk. Dumka, Kiev, Ukraine.

4. Zdoroveha, V. Y. (1966), *Mystetstvo publitsysta : Literaturno-krytychnyy narys* [The Art of a Publicist: A Literary-Critical Essay], Kiev, Ukraine

5. Kroychik, L. E. (2003), Publitsisticheskiy tekst kak diskurs // *Aktsentyi. Novoe v massovoy kommunikatsii*, no. 3–4 (38–39), pp. 9–12.

6. Kroychik, L. E. (2000), System of journalistic genres, Osnovyi tvorcheskoy deyatelnosti zhurnalista: uchebn. / red.-sost. S. G. Korkonosenko, Znanie, St. Petersburg, Russia, pp. 125–168.

7. Mykhailenko, V. M. (2010), Fact as the basis of journalistic work, *Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityvnoi linhvistyky*, iss. 17, pp. 287–295.

8. Podolian, M. (1998), *Publitsystyka yak systema zhanriv* [Publicism as a system of genres], Kyivskyi un-t, Instytut zhurnalistyky, Tsentr vilnoi presy, Kiev, Ukraine.

9. Poliezhaiev, Yu. (2012), The origins of travel-journalism in Ukraine: travel literature, *Sotsialni komunikatsii*. no. 4 (12), pp. 109–113.

10. Smotrov, A. (2015), *London: razrushenie stereotipov, ili Netumannyiy Vavilon* [London: the destruction of stereotypes, or impetuous Babylon], Izd-vo «E», Moskow, Russia.

11. Snizhko, O. (2011), Genre system of journalistic texts // *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriia : Filolohiia. Sotsialni komunikatsii*, iss. 26, pp. 237–240.

12. Shkliar, V. Poetics of journalistic text (Content elements), available at: http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2065.

UDC 007 : 304 : 070

THE CHARACTERISTICS OF THE FACTUAL TRAVELOGUE CONTENT

Kryvka Eleonora,

International Economic and Humanitarian University Academician S. Demyanchuk's, Academician S. Demianchuk's street, 4, 330127, Rivne, Ukraine, e-mail: gorvat.elya@gmail.com.

ORCID – https://orcid.org/0000-0001-8635-2135

Introduction. The information space actively fills the author's texts about travel to other people's spaces, written in the travelogue genre – the modern variation of travel literature, a guidebook and travel essay.

The aim is to identify content characteristics of the factual content of the travelogue.

Methodology. The aim and objective of the research have led to the complex use of such research methods: bibliographic, systematization, phenomenological. The specificity of the bibliographic method consists in the content analysis of the author's text and the discovery of the peculiarities of the publicist's worldview in his context. In the selection, analysis, substantiation of the facts of the reality and their representation in the travelogue, a systematic approach has been applied. The peculiarity of the application of the phenomenological research method is to comprehend the personal intentions of the publicist-traveler, that play a major role in the selection and presentation of the factual content by the author.

Results. Upon investigating the factual content of the travelogue, a conclusion has been made that the facts of reality are represented in the text by the author, first of all, as documentary, statistical images, which are often complemented by visual ones. The facts used by the publicist in the travelogue become signs of subjective copyright interpretation, and the grouping of facts depends on the content. The principle of documentary in the travelogue text is combined with the author's intentions to comprehend the facts, and the journalistic synthesis of the perceived factual information is transmitted in the form of author's judgments, generalizations, and conclusions. It has been established that the processing of the factual content is determined by the author's intentions and genre features of the travelogue.

Conclusions. The content of modern travelogues is saturated at the same time by statistical facts, documentary imagery, informativeness, and the presence of the author’s “I”. The problem requires further development and deeper investigation in order to specify the features of the textual organization of travelogues.

Key words: *content, fact, factual content, travelogue.*

Стаття надійшла до редакції 30.10.2018